

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/158/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812210871
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812210871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci

žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1C 424/2012 - 46 zo dňa 17.10.2013 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku, ktorým súd zamietol žaloby v konaniach pôvodne vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/194/2007, 8Er/434/2003, 7Er/298/2007, 8Er/101/2004, 3Er/299/2007, 3Er/422/2004, 7Er/33/2007, 8Er/385/2003 a 7Er/386/2003 a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa v celom rozsahu zamietol žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podané s poukazom na nerozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom stanovenej lehote o návrhoch na zmenu súdneho exekútora vo veciach vedených na uvedenom súde pod sp. zn. 7Er/194/2007, 8Er/434/2003, 7Er/298/2007, 8Er/101/2004, 3Er/299/2007, 3Er/422/2004, 7Er/33/2007, 8Er/385/2003 a 7Er/386/2003. V časti týkajúcej sa zamietnutých žalôb, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V časti žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podanej s poukazom na nerozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom určenej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora vo veci vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 7Er/337/2006, vec vylúčil na samostatné konanie.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku z titulu náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Uznesením sp. zn. 4C 467/2012 - 7 zo dňa 08.10.2012, Okresný súd Vranov nad Topľou spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C 467/2012, sp. zn. 4C 468/2012, sp. zn. 4C 469/2012, sp. zn. 4C 470/2012, sp. zn. 4C 480/2012, sp. zn. 4C 515/2012, sp. zn. 4C 563/2012, sp. zn. 4C 564/2012, sp. zn. 4C 565/2012, sp. zn. 4C 567/2012 s tým, že spoločné konanie v uvedených veciach bude ďalej vedené pod sp. zn. 4C 467/2012. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 14NcC 32/2012 - 12 zo dňa 22.10.2012 vylúčil sudcov Okresného súdu Vranov nad

Topľou z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 4C 467/2012 a vec prikázal Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

Ďalej súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7Er/194/2007, sp. zn. 8Er/434/2003, sp. zn. 7Er/298/2007, sp. zn. 8Er/101/2004, sp. zn. 3Er/299/2007, sp. zn. 3Er/422/2004, sp. zn. 7Er/33/2007, sp. zn. 8Er/385/2003, sp. zn. 7Er/386/2003 a uviedol, že vo veci, ktorá bola pôvodne vedená na Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/194/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 15.10.2009, pričom súd uznesením zo dňa 01.04.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 8Er/343/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009, pričom súd uznesením zo dňa 26.02.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 7Er/298/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 15.10.2009, pričom súd uznesením zo dňa 01.04.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 8Er/101/2004 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009, pričom súd uznesením zo dňa 26.02.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 3Er/299/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 15.10.2009, pričom súd dňa 31.03.2010 rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 3Er/422/2004 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009, pričom súd dňa 31.05.2010 rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vo veci vedenej pod sp. zn. 7Er/33/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 15.10.2009, pričom súd rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora dňa 15.06.2010. Vo veci vedenej pod sp. zn. 8Er/385/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009, pričom súd vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora uznesením zo dňa 07.07.2010. Vo veci vedenej pod sp. zn. 7Er/386/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009, pričom súd výzvou z 15.7.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie, súd vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora uznesením zo dňa 07.07.2010.

Následne súd citoval čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3 a § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.), § 44 ods. 6, 7, 8, 9, § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a uviedol, že v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 8Er/434/2003, sp. zn. 8Er/101/2004, sp. zn. 3Er/422/2004, sp. zn. 8Er/385/2003 a sp. zn. 7Er/386/2003, ktoré začali pred 01.09.2005, nebol súd pri rozhodovaní o návrhoch žalobcu ako oprávneného v tom-ktorom exekučnom konaní výslovne povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30-dňovej lehote. To však neznamená, že príslušný exekučný súd mohol konať o príslušných návrhoch žalobcu akokoľvek dlho. Z obsahu uvedených spisov však nevyplývajú také skutočnosti, pre ktoré by bolo možné prijať záver o tom, že v týchto konaniach exekučný súd nerozhodoval v primeraných lehotách. Súčasne poukázal na to, že pokiaľ žalobca mal iný názor, mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v príslušných konaniach napr. využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR, pričom však v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by tento inštitút alebo sťažnosť na prieťahy v daných konaniach adresovanú predsedovi exekučného súdu využil. Súd poukázal na to, že konštatovať prieťahy v konaní je kompetentný iba ústavný súd, ktorý ich v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúmava vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Uvedené platí tiež v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 7Er/194/2007, sp. zn. 7Er/298/2007, sp. zn. 3Er/299/2007 a sp. zn. 7Er/33/2007, kde v zásade exekučný súd mal rozhodnúť v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.12.2006 do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, avšak ani v týchto prípadoch napriek tomu, že exekučný súd v danej lehote nerozhodol, súd nemohol vzhľadom na okolnosti rozhodovania exekučného súdu vyplývajúce z daných spisov prijať záver o tom, že týmto bez všetkého išlo zo strany exekučného súdu o nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prieťahoch. Súd poukázal na nutnosť zabezpečiť zo strany exekučného súdu pred rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora exekučný spis od pôvodne povereného súdneho exekútora a rozhodnúť aj o jeho trovách. Z týchto dôvodov súd zamietol žaloby v konaniach pôvodne vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/194/2007, 8Er/434/2003, 7Er/298/2007, 8Er/101/2004, 3Er/299/2007, 3Er/422/2004, 7Er/33/2007, 8Er/385/2003 a 7Er/386/2003.

Vzhľadom k tomu, že Okresný súd Vranov nad Topľou nepredložil na posúdenie exekučný spis sp. zn. 7Er 337/2006, súd nemohol posúdiť relevantnosť tvrdení žalobcu o oneskorenom rozhodnutí o zmene súdneho exekútora, preto predmetnú vec vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, ďalej vady, ktoré mali za následok nesprávne právne posúdenie, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nebol oprávnený o uplatnenom nároku rozhodnúť podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom po 01.01.2013. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, a to potom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Podľa názoru žalobcu, súd založil svoje rozhodnutie na neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má za dôsledok nesprávnosť súdneho rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že súd vôbec nevysvetlil prečo nevznikol účastníkom stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul tak trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Ďalej uviedol, že úlohou súdu nie je polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Bolo povinnosťou súdu aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Zdôraznil, že Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy. Ani vyjadrenie právneho názoru súdu ohľadne rozporu exekučného titulu so zákonom, nemohlo ovplyvniť dôvodnosť uplatneného nároku, lebo s vecou samou nesúviselo. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj na internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec súd posúdil, pokiaľ vychádzal zo znenia zákona č. 514/2003 Z. z., v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb, t. j. do 31.12.2012. Ďalšiu citáciu ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., v

znení účinnom od 01.01.2013, súd považoval za nadbytočnú, ale nemalo to za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnená námietka aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom od 01.01.2013 nebola v danom prípade opodstatnená, lebo súd prvého stupňa na uplatnený nárok novelizované ust. § 9 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2013 na danú vec neaplikoval. Súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31.12.2012. Právne posúdenie uplatnených nárokov spočívalo v skúmaní rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora podľa ust. § 44 ods. 6, 7, 8 Exekučného poriadku.

Odvolačný súd však súhlasí s názorom žalobcu, že nie je možné aplikovať ustanovenie hmotného práva na práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Retroaktivita v danom prípade je neprípustná.

V občianskom súdnom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v danom prípade žalobca nepreukázal zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd vychádzal z konkrétnych okolností exekučných spisov, v ktorých exekučný súd - Okresný súd Vranov nad Topľou, mal nesprávnym úradným postupom spôsobiť žalobcovi škodu, pričom správne poukázal na to, že v konaniach pôvodne vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/434/2003, sp. zn. 8Er/101/2004, sp. zn. 3Er/422/2004, sp. zn. 8Er/385/2003 a sp. zn. 7Er/386/2003, ktoré začali pred 01.09.2005 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, lebo z ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31.08.2005 v spojení s ust. § 238 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplývala lehota 30 dní na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora.

V konaniach pôvodne vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/194/2007, sp. zn. 7Er/298/2007, sp. zn. 3Er/299/2007 a sp. zn. 7Er/33/2007, došlo k rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora po uplynutí lehoty, avšak pričom žalobcovi nerozhodnutím exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote 30 dní vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku pri konkrétnych skutkových okolnostiach prípadu, nemohlo dôjsť k vzniku škody z dôvodu, že v exekučných veciach boli poverenia na vykonanie exekúcie vydané a úlohou pôvodne povereného súdneho exekútora bolo vymáhať pohľadávku voči povinným. Okrem iného, pri hromadne podaných žiadostiach žalobcu v exekučných konaniach o zmenu súdneho exekútora bolo potrebné prihliadať aj na rozsah technicko-administratívneho spracovania týchto žiadostí, plynutie času a následné rozhodnutie o žiadosti. Isté oneskorené rozhodnutie exekučným súdom pri konkrétnom posúdení skutkových okolností veci, ako aj charaktere podaní a počte podaní, času potrebného na ich spracovanie, nemožno hodnotiť za zbytočné prieťahy spôsobené exekučným súdom, a teda táto okolnosť nezakladá dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu.

K námietke stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že ani žalobcom tvrdené skutočnosti o právnej neistote v súvislosti s vymáhaním pohľadávky nemožno považovať za dôvodné, len samotné nedodržanie zákonom stanovených lehôt na konanie alebo rozhodnutie vo veci automaticky neznamená, že boli spôsobené zbytočné prieťahy v konaní, a tým porušené právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, lebo vždy skúma, ako sa v okolnostiach konkrétneho prípadu rešpektuje účel práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Z týchto dôvodov odvolací súd preto nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým boli žaloby zamietnuté spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.